

[POSZAŃCOWAĆ *vb pf*

inf poszańcować.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sprawić, że się komuś poszczęściło, powiodło [komu przeciw komu]: Sliszałem iednak ze P. Bog poszanczowacz razel [!] naszym przeciw Szwedom, s czego niechai mu bendzie chwała.
CorfusDocum 1600 nr 229.

Synonim: poszczęścić.

Formacje współrdzenne cf SZAŃCOWAĆ SIĘ.

Cf POSZAŃCOWANIE

AL